

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.06.2006. године

НАСТАВЉЕНО 20.06.2006. ГОДИНЕ
Са почетком у 9,30 часова

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Опт. Медић Слободан са браниоцем адв. Перковић Мирославом,**
- **Опт. Петрашевић Перо са браниоцем адв. Левајац Зораном,**
- **Опт. Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **Опт. Медић Бранислав.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са адвокатом, са браниоцем?

- **За адвоката Јеврић Зорана, јавља се адвокат Перковић Мирослав који изјављује да ће оптуженог на данашњем главном претресу он бранити.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имамо сагласност са оптуженим? У реду, јел тако? Добро, хвала.

Јел нам приступио?

- **Приступио је сведок Хован Дамир.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок ХОВАН ДАМИР:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, знамо за данас да смо се договорили да буде саслушан сведок Хован Дамир који је приступио, као што смо сад чули, па ћу ја замолити да он уђе. Дobar дан. Ви сте Хован Дамир, јел тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате зашто сте данас овде?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо Вас да будете саслушани у својству сведока у овом кривичном поступку који се води против лица која су овде присутна. Јел знате оптужене, јел их познајете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Познајем их, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима са њима, јел сте у завади, јел имате неке родбинске односе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што кренемо са Вашим испитивањем, узећемо само Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Емил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Конобар, тренутно без запослења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте завршили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, реците ми имате Ваше пребивалиште или боравиште?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Шид, Масарикова 38.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и где сте рођени?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У Сремској Митровици, 28.10.1974. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади.

Ја Вас поучавам да Ви као сведок сте дужни и у обавези сте да говорите истину, све што Вас будемо питали да нам истинито одговорите и све што знате у вези догађаја. Лажно сведочење је кривично дело. Само за оне случајеве уколико би Ви лично били изложени некој тешкој срамоти или неко Ваш близак, материјалној штети или кривичном гоњењу, само на та питања нисте у обавези да одговорите. Све остало сте дужни да истинито одговорите суду. Јел сте разумели ово упозорење?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Упозорен, поучен, положио заклетву, те изјави

Испред Вас се налази текст заклетве, који треба да прочитате пре него што кренемо са испитивањем. Изволите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо са Вашим испитом, само нешто да Вам кажем. Испред Вас налази се име једног сведока, Ви знате ко је то, тај сведок се ословљава овде у судници за време овог кривичног поступка као сведок «А». Било шта, ако будете имали потребу да га спомињете у било каквом контексту или да кажете за њега не смете да износите његово име и презиме него да га на тај начин ословљавате. Јел Вам то јасно?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте да ли исказ код истражног судије. Јел се сећате тог исказа?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при томе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У свему при свом исказу из претходног поступка с тим што објашњава:

А сада ћете нама све испочетка испричати у вези Вашег доласка у ову јединицу, боравка, шта сте радили, где сте радили, на које терене сте ишли и ми ћемо Вас усмеравати, а Ви крените од самог доласка.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Од доласка у јединицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, како сте дошли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па дошао сам тај дан пре него што ћемо кренути на терен, у ствари тај дан, то јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који терен?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То горе у Сарајево, Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трново? Добро. Како сте дошли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Дошли смо колима од Шида до Ђелетоваца и ту смо добили униформе и то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам како сте дошли уопште у ову јединицу, јел Вас неко препоручио, рекао Вам или нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па није, чуо сам да се иде на терен и добровољно сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па причало се по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте се јавили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не могу сад тачно да се сетим, било је тамо доста људи, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли сте у касарну?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте дошли у касарну јел сте негде отишли у неку канцеларију или сте једноставно, морали сте се пријавити некако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па видите, то је било у кругу касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то било, шта је то било у кругу касарне?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не могу да се сетим сад ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па покушајте да се сетите, Ви сте сведок.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не могу стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, објасните ми, шта зграда, кућа, сто, столица, где? Јел сте ушли у неки објекат па сте се неком јавили, рекли ја сам тај и тај, зовем се тако, хоћу да идем са вама на терен?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам сад тачно ко је био тај командир тамо, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У Ђелетовцима, у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, у неком објекту?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, на дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дворишту седео човек и њему сте се?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Није седео, било је ту 150-200 људи и шта ја знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви неком приђете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам ко је тачно организовао, ја мислим да је чак Стопарић мене звао, овај сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам Вас управо о томе. Немојте се молим Вас смејати, овде ништа није смешно, не знам шта би било смешно. И пријавите се Ви значи неком тамо и јел добијете неки уговор да потпишете, нешто писмено?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисмо ништа потписивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте књижицу радну давали или војну књижицу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Име и презиме неко је записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада добили неку потврду о радном односу, неки уговор да сте закључили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? То време које сте провели у овој јединици, да ли Вам је урачунато у радни стаж или војни стаж?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Јел ишта добијете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Од чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од опреме?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па добили смо униформе и наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијете од униформе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Добили смо црне комбинезоне и пушке и то што је ишло уз то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали Ви од оружја?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку? Јел сте још нешто имали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази рекли да сте дошли у ову јединицу ради регулисања војне обавезе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тад се сматрало као ако будеш на ратишту и ово и оно да нећеш служити војску и тако, али међутим то није нигде уписивано и шта ја знам, у војне књижице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је то био разлог, значи остајете при томе да је то био? И сада, јел Вас неко распореди да нешто радите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисмо ми радили ништа, ми смо одмах увече кренули на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим јел сте били распоређени у неки вод, у нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код извиђача? А ко Вас је то распоредио, да ли се то сећате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тад је у то време био командир тог вода, ја мислим Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли његово име и презиме?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков Александар?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Александар, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко Вам је рекао ти ћеш ићи у извиђаче, јел неко рекао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је сведок «А» то бирао, да је он исто био у том воду, па да је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да идете у извиђаче?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали ко је командант ове јединице?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте то знали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ко то није знао, знали су сви, он је био тамо задужен за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била позната ствар, јел?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем ових извиђача, јел било још неких водова или још неких?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па биле су, ја мислим да су два вода још била која су радила на обезбеђењу терена, линији, распоређени су били по линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој линији?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па горе те, сад не знам како се то зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чувају нафтна поља, јел то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Вама каже сведок «А»?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја причам конкретно за терен у Сарајеву, не знам у Ђелетовцима ко је шта радио, нисам био никад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ништа шта се дешавало? Добро, сведок «А» Вам каже да ћете Ви бити у извиђачком том воду, јел тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добијете униформу, опрему и кад крећете на тај терен?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па увуче, предвече негде је било, не знам сад тачно колико сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је ишло?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је 150 било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме идете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па цивилни аутобуси, нису били војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто иде сем аутобуса?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је била једна хладњача с храном, да смо носили храну своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле долазите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па кад смо прешли, на Пале смо дошли. Са Пала ту смо имали неку као паузу и онда смо отишли горе на Јахорину, ту смо спавали у хотелима и онда смо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава на Јахорини, колико боравите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Дан, или два смо били и онда смо послати на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите за тај дан, два који сте боравили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ништа, лежали смо мало и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто дешавало тамо у то време?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неке војске тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па било је, шта ја знам, три, четири хотела. Било је у хотелима војске доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате која је била та друга војска?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули из приче ко су били?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Чуо сам да као неки Арканови да су били и не знам нека полиција специјална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели њих?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то слабо.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Сви су били исто обучени, тако да није било разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само из приче сте чули да још има неко?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисмо се ни удаљавали из хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте ту били на Јахорини, јел сте виђали команданта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном сам га видео у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, да ли знате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па видео сам да је седео тамо с неким људима, не знам с ким је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел имао неке састанке, јел му неко долазио на неке састанке, договоре?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То не знам, нисам био близу, нисам био у његовој близини па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И боравите ту значи два дана, ништа се не дешава, после тога?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: После тога су нас послали на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где идете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па шума нека, планине неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете преко шуме?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле долазите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам како се зове то место, али није ни место, то је у шуми смо били, не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Трново?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Трново јесте село, то је неко као насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је далеко од самог места Трнова, то викенд насеље?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам сад да проценим, можда километар, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су неке викендице, јел?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па као викенд насеље, то су нама рекли ти који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили кад сте дошли ту?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ту смо одмарали сви и онда смо по потреби ишли, пошто смо као извиђачи били, онда смо по потреби ишли где нас пошаљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли? Где су вас слали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па на линије, интервенције и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је била линија?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било далеко од тих викендица линија, да ли знате то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па можда отприлике једно 20 минута с камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионом? А јел сте ишли камионом до линије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз до линије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, ишли смо до неког моста, нека река је ту била и онда одатле смо ишли пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после идете? Колико идете то пешке после?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па једно 15-20 минута тако, зависи ако не пуцају иза нас онда морамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горе на линији јел сте стално били или сте силазили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном сам силазио само са овим сведоком «А» по батерије за моторолу кад су нам се испразниле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се мењали, значи непрекидно сте горе били?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, стално смо горе били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то онда били у викендици, тек кад сте дошли, јел?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Тек кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте ту били у викендици?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам сад тачно, пар дана смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте отишли на линију све време сте били тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Стално горе смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешавало на линији?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па била је офанзива, оно што ја знам, било је борбе доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте пуцали, шта сте радили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Сваки дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где се сместио командант ту у викендицама тим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па он је остао у том викенд насељу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је био лоциран?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Укојој кући? Па отприлике шта ја знам, не могу сад тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел неко био са њим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па било је људи поред њега, био је, па било их је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао неко обезбеђење своје?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су били људи у обезбеђењу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па Пера Петрашевић је стално био поред њега и сад не знам ни ја ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте се сетити ко је још био сем Пера Петрашевића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не могу сад да се сетим, да ли је био Џо, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте Ви били у тој јединици?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тај терен се...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам колико дуго временски?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па колико је то трајало можда једно 20 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ваљда за 20 дана знате ко је уз команданта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па нисам ја био, ја Вам кажем цело време да сам био на терену и да нисам уопште силазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али знате ли из приче ко је још уз команданта стално, ко је његово обезбеђење? То је баш нешто основно што Вас питам?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, ето не могу да се сетим тачно. Било је доста људи, не знам ја ко је тачно са њим био, ко му је обезбеђење, ко је био командир вода, ко је био и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви пута видели уопште команданта за то време?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном или два пута, једном на Јахорини и једном доле у том викенд насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он некад дошао на линију горе код вас?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га никад видели на линији?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он радио, да ли знате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Вама био командант?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он био, командир или?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Командир вода, извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте њега виђали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па виђао сам га отприлике горе кад су били сваки дан једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он све време био с вама?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па повремено је силазио доле по батерије и тако, по храну и то, ишао је на договоре неке, на састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то повремено?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам сад тачно. Можда је једном или можда једном у два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ишао са њим тим приликама?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ја мислим некад је ишао сам, а некад је звао неког вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли је било сигурно да би човек сам ишао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам да ли је ишао сам или је ишао још неко?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, кажем Вам да је могуће да је звао још неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли с њим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви често, или колико пута сте Ви силазили доле?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном сам сишао с овим сведоком «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А докле сте ишли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па доле, па неке куће су доле биле, ту је као нека команда била. Не знам тачно да ли је сад то Трново или које је то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је командант био, јел то то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, на другом месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте ишли на друго неко место?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тад у то време кад смо били горе пошто је та акција била, онда су вероватно они пришли ближе линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то месташце било?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Било је неких кућа, да ли је то неко насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Трново, једино је ту Трново?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да није Трново, нисам баш сигуран да смо скроз до доле ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте радили тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ишли смо да узмемо батерије резервне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И узели сте батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте ишли до тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је требало времена?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па отприлике 40 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом кад сте ишли до тог места где сте узели батерије, јел сте прошли поред ових викендица где је смештена команда и остало?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, дошли смо до те команде. Било је кућа поред пута срушених и тако нешто, али није било неко велико насеље и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свраћали ту где сте се ви лоцирали до тих викендица?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? И шта сте тамо узели, те батерије и колико сте времена провели?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па нисмо, можда једно 10-ак минута док смо попили сок и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је дао те батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не могу сад тачно да се сетим имена, али неко ту ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко из ваше јединице или?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не могу сад стварно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашта су биле те батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: За моторолу, за везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: И узели смо батерије и вратили се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често сте ишли по те батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви, него колико често се морало ићи по те батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па једном дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ишао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па то не знам. Једном сам ја ишао и овај сведок «А». Други дан ко је ишао ја не знам, могуће да је Вук ишао доле по батерије и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је функционисала веза са тим моторолама?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Како мислите, како је функционисала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могло да функционише, јел се чуло, јел сте се могли споразумевати?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се уопште споразумевали са вашом базом, командом?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па преко мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на тај начин?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке шифре с којима сте се служили приликом?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја нисам имао моторолу, како су они причали то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад чули да неко прича?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па чуо сам, не чује се то само између наших ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, Ви сте рекли негде да сте имали војничко искуство, да сте учествовали раније, јел тако, на ратиштима, а причате као да немате заиста никакво искуство?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја Вам кажем нисам ја тамо имао моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дозволите, ја кад говорим онда ћутите Ви, а Ви кад говорите ја ћу да ћутим. Зато Вас питам ја, то су неки основни принципи војни који би требало да се подразумевају да знате ако сте на ратишту, па се споразумевате овако и онако, па Вас ја зато то питам, знате то произилази из Вашег искуства иначе Вас не бих питала да радите неки други посао, зато Вас питам то споразумевање с моторолом како се одвија? Да ли имате неке шифре, да ли нормално говорите и на који начин?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па има, вероватно су имали неке шифре кад су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли су имали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни које су?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада причали моторолом?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Епа кад сте Ви то причали како сте причали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Зовеш јединицу, зависи како су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим како зовете, него да ли сте користили неке шифре?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него нормално сте рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта рецимо, у каквој ситуацији сте Ви причали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па шта ја знам, шта има, шта нам треба и тако, зависи где се налазиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли су се спомињали неки термини приликом, да ли су били неки стални термини који су се користили приликом споразумевања?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Тренутно на том терену не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште на било ком?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то? Реците ми, кажете Вуков Александар је повремено силазио, јел тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за то време док би он сишао ко је ту сада преузимао да кажем његову функцију команданта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па обично би он ваљда одређивао ко ће га заменити док се не врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се он то задржавао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Сат, два, шта ја знам, некад можда и дуже, не знам, нисам ја имао времена да њега пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте уопште радили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Имали смо као ту неку кружну одбрану па смо имали свако своје ровове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам како је то изгледало, шта Ви радите на терену?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То је било једно брдо отприлике величине можда мало веће од ове суднице и ту смо били у круг распоређени пошто је линија ишла шта ја знам колико километара, свако је имао свој део и ту смо једноставно били и пазили да ови не прођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били удаљени један од другог?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па негде 10, негде 15 метара у круг, није нас много било, ја мислим око 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите оног ко је до Вас, видите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Некад видиш, некад не видиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега зависи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па од шуме, од дрвета, шта ја знам, јер је брдо било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, Ви ту седите и чекате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад пуцате? И цео дан ту седите и чекате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа друго не радите?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем команданта, да ли је још неко био ту ко је могао да доноси одлуке, да даје наређења или ко је Вама директно наређивао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама давао неке наредбе, ако је неко давао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рецимо наредио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па распоређивао нас је ко ће где да буде, смена на пример кад се мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате каква је била та организација у самој јединици?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу тих команди то? Јел знате ко је командовао, ко је доносио одлуке?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па главни је био Боца, а ко је њему даље наређивао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко са њим био?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У могућности да командује, да доноси одлуке, да нешто каже?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ја мислим да је Вук био заменик у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био заменик?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да. Било је ту још, кажем, није ту био један вод, било је ту водова, три, четири вода, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Вук био командир извиђача, јел тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то значи да је имао две функције, заменик команданта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, зато Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте ми рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па чуо сам да је био заменик, сад да ли је био заменик целе јединице или само овако на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па причало се горе међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми каква је била дисциплина у тој јединици?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па слушали сви коме се шта каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на основу чега сте слушали, како сте слушали? Како се успостављало да сви слушају.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па свако је радио што му се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никаквих активности које нису предвиђене или нешто тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одржавао ту дисциплину?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па сами између себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами људи су били такви, јел?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми то када Ви силазите са сведоком «А» сте рекли, јел тако, где ви идете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем идете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па једним делом смо ишли кроз шуму, па поред неке реке доле и онда путем па смо изашли иза неког брда и онда смо путем ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли иког сретнете за то време док идете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Срели смо човека, био је у униформи а није био наоружан, па смо касније сазнали да је из Зворника јединица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили с тим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ништа, сишао је доле с нама био до те команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је отишао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је он рекао да иде на телефон да се јави и нешто, да су га звали на телефон и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели после при повратку, нисте се Ви с њим вратили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте се вратили јел сте се исто вратили с овим сведоком «А»?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно сте се вратили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте тад ишли, истим путем?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Истим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то пут где иначе иде камион, оно што сте ми рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да до тог моста, па после кад се пређе тај мост и та река онда смо морали кроз шуме да идемо, зато што су пуцали горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тим делом докле иначе иде камион, где сте Ви рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ту је релативно оно сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко силази доле по храну, шта кажете? Јел неко силази по храну?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па био је, с коњима су доносили храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте силазили по храну?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не. С коњима су доносили до горе па смо ми неких 100-200 метара ишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по оружје, муницију и то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Исто с коњима се доносило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте имали никакву, а што сте онда силазили уопште, само због батерије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: За батерије да. Било је ја мислим један или два дана да није нико доносио и онда смо ми сишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците кад сте се враћали назад на линију јер тада нешто било интересантно?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ништа, сем тога што смо трчали преко те воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па трчали смо преко воде кад су почели да пуцају на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко какве воде, не знам ја која је та вода?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Та река што има, то је као можда мало већи поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на путу томе, јел?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте трчали, шта сте трчали? То нисте причали овде па не знамо о чему причате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Кад су почели да пуцају на нас, па смо претрчали тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је почео да пуца?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате одакле су пуцали кад је то ваш део кажете то је део којим се ви крећете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да, али пошто је наше брдо то мало било горе у окружењу нашем и наши ти положаји су више брда били с којег су они пуцали на нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, ништа необично нисте видели кад сте се враћали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «А» тврди да сте ви заједно наравно се вратили као што Ви кажете, али да сте видели нешто после тога и да се нешто дешавало, како се неки људи убијају.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, ја ништа од тога нисам, ни он са мном исто није то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ни он није видео то, а ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то веома детаљно описао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То је чиста лаж. Шта је радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљно описао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па то он измишља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ће измислити побогу тако нешто, где човек може да измисли тако нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па измишља да би добио те азиле и то, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али његов исказ се уклапа са неким другим који су рекли да се то заиста десило?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам. Ја видео лично нисам, али могу да гарантујем за њега исто да то није видео. Ми смо то сазнали тек у повратку кући да се нешто десило и ја лично сам то видео тек кад је почело прошле године да се приказује на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад то у повратку кући сте сазнали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знам тачно да је недеља била кад смо се враћали, а сад после шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле враћали, са терена?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Скроз са терена кући кад смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа за то време нисте чули пре?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, нисмо силазили а после кад смо сишли одмах смо ту, ноћ је била, потоварени у аутобусе и враћени кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали да се нешто десило?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У аутобусу се причало да је било неко пуцање овамо и тамо и чак су, ја мислим Ацу да су прозивали да нешто није хтео да пуца, да је сисара и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Аца?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Овај Медић Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислав или Александар?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Неки војници су причали као да нешто није хтео да пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питасте ли Ви шта то ви људи причате, о чему се овде ради?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па наводно је било неки заробљеници да су нешто почели да беже, не знам тачно како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се нисте информисали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, није ме то интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сазнали у аутобусу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте стигли тамо у Ђелетовце, јер неко причао нешто о томе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, ја сам изашао у Шуд и онда нисам ни ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И више нисте одлазили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Оставио сам пушку у аутобусу и изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се икад више враћали у Ђелетовце?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, ишао сам овако као цивил, али нисам ишао у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим, да ли сте радили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте добили неку накнаду за то што сте тамо били на терену?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим, не знам тачно, али мислим да чак нисмо добијали ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што сте ишли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па кажем Вам, то је било тад као актуелно због војске, ако ти упишу то учешће у рату да нећемо служити војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али то 10 дана, 15, 20 кажете, а ако се војска служи годину дана?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Тако је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел нисте служили после?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не. Одслужио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то долазили после у Ђелетовце, јел сте икад чули да неко прича нешто о том догађају?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад Ви сазнајете сем тог причања у аутобусу кад сте први пут званично сазнали шта се десило?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па сад то кад је почело актуелно то хапшење и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте гледали филм или?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Гледао на телевизији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, јел сте гледали на телевизији?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте гледали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па гледао сам то пуцање кад је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то гледали јел сте препознали неког од људи из јединице?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Можда из профила да сам с леђа овако препознао Петрашевића али нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали да су то "Шкорпиони" по одећи, по неким ознакама? Јел сте знали да се односи на вашу јединицу?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па знао сам из камиона оно кад су се препознали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лица? Ликове сте препознали, али не знате ко је или знате? Сем Петрашевића кога сте још препознали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ја мислим да је био Александар и Бода и још не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Бода?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тај што је преко у Хрватској осуђен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давидовић?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јел сте ли Ви некада видели ту касету?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте гледали некада?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? А да ли сте видели да неко у јединици снима, да има фотоапарат?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па био је, видео сам, снимао је неки а сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко је носио ту камеру?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам како се зове. Ја мислим да је Сова или Бугар или тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић Слободан, јел он?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па двојица су била, сад да ли је овај један или други, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су носили камеру и?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па снимали тако и оно кад су били у хотелу и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта су снимали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па шта ја знам, ишли су и снимали ко шта ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви значи тај филм нисте видели?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад раније? Када сте то видели на «Б92» или где кажете да сте видели, јел сте на «Б92» видели?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је на «Б92» било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли неког позвали, питали шта се то десило?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па чуло се одмах у граду да ће бити нека хапшења и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте с неким од оптужених причали том приликом?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште с неким из јединице "Шкорпиони" причали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па причали смо оно, више су то биле не из јединице него по граду приче шта се дешава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам за једницу?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, оно конкретно нисам. Цео град је причао о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте били у тој јединици јел сте питали шта је ово, шта се десило људи, шта је?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисам лично.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није био необичан тај догађај јел?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па био ми је необичан, свима је био необичан. Причало се по граду доста о томе, нисам лично овако никог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам шта је причало се и ко је причао?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Причало се о том догађају шта се десило и то тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се десило? Шта се причало?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То што је било то стрељање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су стрељали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се причало ко је стрељао?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па претпостављало се, нагађало се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога се претпостављало?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам ни ја, да ли Перу, већином су мислили да је Пера онако с леђа, али није лично никог у лице снимиио директно па да се види то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Пера од толиких људи тамо?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само он, а толико људи на снимку?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја нисам ни знао све те људе који су били тамо па да Вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас ја јел сте Ви знали, него шта се причало?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па кажем Вам шта се причало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се још причало?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ништа више, шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Да ли сте Ви некад причали са Петрашевићем у вези овога?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте уопште познавали ове људе? Јел сте Ви уопште некад пре тога срели Медић Слободана, јел сте га познавали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Срели смо се у граду можда пар пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га знали боље или како?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па знали смо се оно здраво за здраво и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био он уопште као човек?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам какав је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био као командант, јел био строг, јел био дисциплинован?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисам ја имао контакте са њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада? Јел сте знали Петрашевића?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знао сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте га знали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знао сам га онако поприлично добро зато што је држао код нас пицерију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какав је он био?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Дobar, нормалан човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали контакта с њим?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, па шта би могли уопште рећи о њему, то Вас питам?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нормалан човек као и сваки други.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли већ, имате ли још нешто?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми за Медић Александра јел сте њега познавали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Њега сам слабије мало знао јер они су из Бановаца и слабије је долазио и тако шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ипак сте га познавали, кажете слабије, али сте га познавали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па све су то у главном нормални људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми Вуков Александра, јел сте знали од раније или сте га ту у јединици први пут упознали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У јединици, а после смо се виђали у Бачкој Паланци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био као командир?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Вук, добар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па добар је човек био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Медић Бранислава познавали?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, не знам ко је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Медић Бранислава?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни шта је он радио?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По надимку, јел бисте можда знали по надимку «Зекан»?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То сам чуо сад кад је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам нешто значи?
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Сад сам тек чуо за Зекана али иначе не знам, можда из виђења овако кад би га видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не значи у том смислу да бисте га идентификовали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима били с овим сведоком «А», одакле Ви њега познајете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знамо се из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се знате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па 15-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какав је он као човек, шта би рекли за њега, ипак 15 година неког познајете, можда имате неку слику?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па какав је човек, никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав? Па што сте се онда дружили с њим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ето тако чим измишља лажи какав је то човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви га 15 година знате? Јел сте се дружили с њим.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па дружио сам се понекад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како нисте знали какав је онда за 15 година.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па нисам знао. Нисам био близак са њим да сваки дан се са њим виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а какво је Ваше мишљење било о њему пре сад овога?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Пре чега? Па ја чак у задње време нисам био добар с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да нисте имали никакве контакте овде у истрази?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја кажем нисам имао сваки дан контакте, а не да нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питао Вас је истражни судија јел сте били у неким односима, конфликтима и нешто, а Ви сте рекли да нисте, да сте били у нормалним односима?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да, али оно шта ја знам, нисмо више били тако добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте више били?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, једноставно тако, ишао ми је на живце, безобразан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је био безобразан, објасните нам мало то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па није радио ништа, нерадник, само се гребао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега се гребао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Попије, хоће цигаре, паре и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то нисте рекли до сада, него сте се сад сетили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па није ме нико ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је, ево имам ја овде питање, могу Вам прочитати? Питао Вас је истражни судија а Ви нисте рекли. Сад сте се сетили, освежили сте се?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јел сте се некад посвађали с њим?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јел уопште било неких проблема међу вама, међу вама двојицом, били сте у добрим односима? Ако нисте се посвађали, значи да сте били у добрим односима?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па нисмо били, нисмо се свађали, али више нисмо ни били добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи више? Од кад је то више?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ја Вам кажем пре свега овога да нисам био добар са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекосте да јесте, да се 15 година дружите.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знамо се 15 година али нисмо сваки дан седели један код другог у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не морате сваки дан, ко има времена да сваки дан седи с неким, него мислим у принципу рекли сте да сте се дружили 15 година и да се познајете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знали смо се 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били у завади никаквој?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта би био разлог по Вашој процени да он каже да је све то видео, да сте Ви ту били?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па рекао сам Вам да користи те неке изјаве своје, нешто то што можда зна, што не зна и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто користи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Папире, азил, шта ја знам не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да добије те неке папире, азил, шта ја знам шта тражи, не знам ни ја шта он тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав азил?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Паре, шта ја знам за чега то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви тада изашли из "Шкорпиона", шта сте после тога радили, ако сте нешто радили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Био сам у Бачкој Паланци, држао сам пицерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога јел сте се виђали ту, било да сте долазили у касарну било у месту, јел сте се виђали са командиром?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Са Вуком сам се виђао у Паланци пошто се он преселио па живео у Бачкој Паланци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се са Медић Слободаном виђали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте њега никад видели после рата?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, можда да сам га видео негде у дискотеци тамо у Бачкој Паланци, али у пролазу, нисам оно никад седео са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад причали нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па здраво, здраво, шта има и то једноставно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли у ову јединицу јел она носила назив "Шкорпиони"?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали неке ознаке?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па на рукавима, на једној страни је била тробојка с мачевима, а на другој шкорпион извезен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте те ознаке носили стално и на терену?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време, нисте их скидали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте имали на глави нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Имали смо беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на њима било ознака?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Била је тробојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тробојка, без шкорпиона?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па неко је имао шкорпионе, а неко није, неко тробојку, већином су сви имали тробојку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се то враћали са терена, Ви се враћате како, камионима исто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, аутобусима. Ноћ је била онда смо сишли пешке до неког дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте се вратили аутобусима? Ви сте рекли да од Јахорине доле сте ишли камионима?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја Вас питам како сте дошли до Јахорине?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па био је тај пут ослобођен, тај пут је био после ја мислим од Трнова до Сарајева не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви из Трнова се враћате аутобусима?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим аутобусима?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Исто цивилним аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то они исти који су вас довели?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да нису били исти или јесу, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви у путу где излазите, кажете негде?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду излазите из аутобуса, а остали настављају?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па који су Шиђани били они су остали у Шиду, а који нису били тамо у Товарнику, у Ђелетовцима они су ишли даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они наставили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада видели ту касету и цео догађај?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Видео сам то на телевизији што су приказивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али мислим да ли сте Ви видели целу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не знате у вези овог догађаја?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Рекосте да је била нека цистерна са вама кренула?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не цистерна, него хладњача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се та хладњача сместила?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па она је била доле у том викенд насељу, ту смо узимали те конзерве и воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте долазили дотле да узмете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нисмо, па кад смо горе на терену били онда су нам доносили, а док смо били то пар дана у том викенд насељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте узимали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да, неко је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко био задужен за ту хладњачу, мислим јел сте сами отварали и узимали или сте неког?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам сад ко је био, ако није Бугар, по надимаку да је он био, не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте пре ове јединице били припадник какве друге јединице? Да ли сте учествовали у рату?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Био сам у добровољце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте били добровољац?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где и када?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У Брчком 1992.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1992? Ви сте 1975. годиште?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: 1974.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1974. значи 18 година?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Тако је, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какво Вам је ратно искуство из те '92 године, колико дуго сте били тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па био сам од негде од седмог месеца до једанаестог месеца кад сам рањен био у стомак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас све питам због тога што смо ми овде чули тврдње да је ова јединица била једна посебна јединица, да су ту били пробрани припадници, да се командант врло лако и једноставно ослобађа оних које процени као неподобне, неспособне за ту јединицу и тако даље, да је то била онако једна од елитних јединица војске Републике Српске Крајине и сад Ви долазите добар дан, добар дан, ја хоћу у јединицу, то јутро?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам јел сте имали неку препоруку од некога, какву препоруку?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тај сведок «А» ме је позвао да идем с њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је још било добровољаца то јутро, том приликом да су исто тако ушли у јединицу као и Ви?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је још пар људи било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте, могу Вам рећи Ви сте први овде у овој судници, који, од људи које смо саслушали, говори о неком другом месту на коме се вршило снабдевање типа резервним батеријама за моторолу.

Сви су нам говорили о викенд насељу где се налази команда, где се војска одмара, а Ви говорите сада да сте Ви и сведок «А» отишли на неко друго место.
СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја сам само силазио доле и нисам уопште ишао, а ко је ишао по храну ја не знам, вероватно су били људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, везано за ове батерије, за мотороле?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Није уопште било у том викенд насељу где смо иначе били, то спавали пар дана. него овамо напред.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је то, пробајте нас мало оријентисати.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Од тог моста, можда једно 15, 20 минута пешке смо ишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па 15, 20 минута пешке, а не камионом је до викенд насеља 15, 20 минута, а ово је пешке?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да. Значи, можда једно 2 км од линије смо били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 2 км од линије? А да ли Вам што говори назив Турови у том смислу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тошићи, Турови?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа Вам то не говори? Железница?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, немам појма стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Железница овде као железница означена нека река, да ли је то неки већи поток или река, има тога ту више па Вас ево само питам за ово? Тошићи, Широкари?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знам Трново и не знам чак ни то брдо где смо ми били како се зове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико би онда пешке требало од тог места где сте узели те батерије до ваших викендица ако је требало са линије 15-20 минута пешке?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па добро, теже се пролазило, па не знам можда једно пола сата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пешке?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте видели ту некога од припадника Ваше јединице?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Било је војске и свакаквих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ваше јединице, људи са којима сте дошли из Ђелетоваца које сте Ви знали иако нисте били припадник те јединице?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је само био тај што је издавао те батерије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, малопре рекосте да не знате да ли је он био припадник Ваше јединице, тај човек од кога сте добили батерију? То малопре рекосте на питање председнице већа?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, ето кажем не знам. Ви ме наводите да Вам ја кажем нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не наводим Вас, него Вас само питам да разјасните, јер кажем Вам Ви сте први у овој судници који је рекао да се ето по те батерије ишло на сасвим друго место које је било пуно ближе, па сад мало да разјаснимо то?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја кажем вама оно кад сам ја ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да пробамо да разјаснимо где је то место? Сведок «А» тврди да сте ви дошли до викенд насеља, да сте тамо у викенд насељу видели неке активности и код викендице, команданта?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Који сведок то?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сведок «А»?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја вам кажем да он не говори истину.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он говори да сте дошли тамо где и сви други сведоци говоре да се долазило по батерије, једино Ви кажете то је негде на пола пута?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па можда је он ишао с неким другим тад кад је то било, са мном није ишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, али он опредељено говори управо о овоме и да се касније у повратку, да је касније у повратку видео нешто што бисте и Ви по њему требали да видите са неке удаљености?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја вам кажем да ја нисам то видео уопште, ништа нисам видео, разумете. Не могу ја да кажем нешто да сам видео кад нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате докле је долазио камион који је, јер кажете после је то доношено горе коњима, храна, муниција?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: До тог моста је долазио, до те реке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд Ви знате да је дотле долазио камион ако никад нисте силазили доле ни по храну ни по муницију?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ту су нас истоварили, јер није било безбедно да се иде даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ту су вас истоварили, али то је било кад су вас одвезли, ви сте после тога све време на тој линији?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па зато што се то види где смо ми били до тог моста, даље се не види.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, то се види?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли сте Ви видели тако из дана у дан да долази ваш камион за снабдевање или?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Камион ја уопште нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је горе на линији све? Ви сте, кажете Ваш вод држи ту?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је 18 тад било тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваш вод држи ту чуку, то брдо? Ко вам је с леве а ко с десне стране?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: С леве стране је био наш вод преко неког потока се прелазило, а с десне стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са леве стране Вама у односу на ако гледамо према противничким линијама, значи с леве стране би био ваш вод?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да, а с десне стране су били неки из Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војска?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Како је брдо, једно, друго, треће, ми смо били у средини, с десне стране су били Зворничани, а с леве ови наши.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам што говори назив Хум?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лучевик?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Годиње, Годињске Баре?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То сам овако у овом контексту, него из тих дешавања да видимо где се налази?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам стварно по именима та места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Тужиоче изволите? Пуномоћници?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених) Рекао је да је чуо да јединица "Шкорпиони" иде на терен. Од кога је чуо и шта је прецизније чуо, да ли је нешто терен? Шта значи терен?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Од сведока «А» сам чуо да се иде на неки терен у Сарајево и јел би хтео да идеш са мном и тако, регулисаће ти се војска.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Сведок је рекао да је њему био мотив то што се иде на терен да оде у јединицу. Због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је због војне обавезе? Добро рекли сте, немојте понављати.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Колико је било људи у том извиђачком воду?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да је нас 20-ак било.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел су сви били на линији?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је сведок «А» био у извиђачком воду?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли знате некога Ђолета «Шиптара»?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А неког Галовића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нисам сигуран да је одговорио, како су са Јахорине дошли до тог викенд насеља?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли су ти аутобуси све време чекали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је и то сам га питала.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је пре него што је отишао у јединицу знао ове људе, рекао је да је знао Петрашевића, а да ли је знао Давидовића, Момића, Медића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знао сам их из виђења.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Све сте их знали? Како сте их знали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па Шид – Бановци су 10 км пошто је тамо било ратно стање долазили су код нас.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А кад је први пут чуо да постоји та јединица "Шкорпиони"?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не могу сад да се сетим, негде после рата у Вуковару, не знам тачно сад.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Сведок каже да је отишао у "Шкорпионе" да би избегао војну обавезу. Да ли може да нам каже о томе шта је за њега, која је то јединица "Шкорпиони", чија је јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали коме је припадала та јединица?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Крајини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, шта то значи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Република Српска Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске Републике Српске Крајине? А одакле Вам таква сазнања?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тамо су боравили, тамо су направили касарне, чували су та нафтна поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао касарне, ко је направио касарну?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате кад сте приступили пред сам терен?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из приче значи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па тамо су боравили, није била наша војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је боравио тамо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па та јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: "Шкорпиони" у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас пуномоћник ко је оформио "Шкорпионе"?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам ја, откуда ја знам, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли војска Републике Српске Крајине?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па претпостављам да је војска Републике Српске Крајине чим су тамо били, није војска Југославије.

НАТАША КАНДИЋ: А ко га је упутио пошто је он из Сремске Митровице, да он може да не служи војску овде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок «А» то је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, сведок «А» га је одвео, а ко га је, пазите, неко је морао да му објасни закон да може да иде у другу државу.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Сведок «А» ми је то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је рекао да је видео на Јахорини Арканове и неку полицију, да су сви били исто обучени. Рекао је да је видео Аркана и додао је још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могу ја, хоћете Ви? Он је рекао да је видео да су те још неке припаднике који су сви били исто обучени? Јел тако је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да је видео Арканове и да су сви били исто обучени.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја сам рекао да сам чуо да су били Арканови, а не да сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули и да су били исто обучени, јел тако? Добро. Изволите питање?

НАТАША КАНДИЋ: Шта кад то каже да су сви били исто обучени, јел може то да нам објасни?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: У шарене комбинезоне. Ми смо имали црне и по томе смо се разликовали од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали су сви имали шарене?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да су сви били исто обучени.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Шарене комбинезоне, те остале јединице које су биле, за које је била као Арканови и нека полиција, не знам која. Од њих смо се разликовали зато што смо у црно били обучени.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да одреди која полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате о којој полицији се радило?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је можда чуо да су ту биле, да је ту била полиција из Србије?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он видео ко командује тамо на Јахорини свим тим Аркановим, полиција?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Како да кажем ситна риба, где ћу ја са њима седети, откуд ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не да седите, него видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, не зна.

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Кажем Вам да се нисмо удаљавали из хотела, да нисмо имали дозволу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели ту можда на Јахорини да су неки припадници "Шкорпиона" придодати неким другим јединицама, јединицама војске Републике Српске Крајине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тако нешто познато?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да се ни са ким нисмо мешали.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било с овим возачима, јел су они са вама ишли доле или су остали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате возаче аутобуса, јел су они?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам. Ја мислим да су то цивили били, цивилни возачи. Не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сведок сећа куда су путовали из Ђелетоваца да би стигли на Јахорину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате пут сам куда сте ишли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ишли смо кроз боровичке шуме и онда смо ноћу прешли на Рачи мост и после вероватно смо на Зворник ишли.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било некога да их је водио, да их је пратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предводника јел неких било? Како сте знали пут тај? Јел било предводника неких?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ја мислим да је командант ишао у ципу испред, а да ли је још неко ишао испред њега, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је било тамо европских посматрача, међународних снага?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте срели некога на путу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, никога.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је поменуо да је '92. године био као добровољац у Брчком. У којој формацији је био?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То је била нека Седма новосадска или тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у то време у Брчком у оном насељу, да ли је дошло до масовног убијања и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није предмет.

НАТАША КАНДИЋ: Да су у томе учествовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ја постављам питања, Ви одговарате већу и не можете се ви сада свађати ни са ким. Ја сам Вас сад пустила слободно питања, али немојте да одговарате, то није заиста предмет спора, масовно убијање у Брчком, овде стварно није.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али даје једну слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може нешто друго, али ово стварно ми заиста не расправљамо о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је после Трнова био још на неком терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били још на неком ратишту после Трнова?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесам, на Косову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте били у оквиру "Шкорпиона" или?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па кад је бомбардовање почело па смо били тамо месец дана отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били? Мало гласније говорите не чују Вас?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Месец дана, али из два пута тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да одете тамо, коме сте се сад пријавили?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па у Шиду се организовало ко ће да иде, а ко неће, цела Србија је ишла.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам објасни како јединица војске Републике Српске Крајине иде на Косово?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: 1999. године нису више биле Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да нам објасни и да каже шта су '99?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па '99. шта је било, бомбардовање.

НАТАША КАНДИЋ: Не бомбардовање него јединица?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па само име је било "Шкорпиони".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам ја, да ли знате та јединица "Шкорпиони" '99. године коме је она припадала, јел била самостална јединица или је неком припадала, да ли Ви уопште имате такво сазнање?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна ко је Мргуд?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули некад за Мргуда?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Читао сам у новинама да се помиње.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам каже у Пролом Бањи ко их је посетио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте видели Небојшу Павковића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Павковић је био у хотелу поред, није био код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али опет смо отишли сада на други терен који стварно није предмет спора.

НАТАША КАНДИЋ: Ево питање: Да ли зна шта се догодило у Подујеву, зашто јединица "Шкорпиони" је враћена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет смо на другом терену, заиста није предмет спора и не би толико ширили, ајмо мало нешто ако има у вези овога? Да ли има нешто у вези самог предметног догађаја?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он има сазнање коме је припадао, чијем саставу је та јединица била кад они иде на терен на Косово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли иде као добровољац, или иде као припадник МУП-а Србије или иде као?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна коме припада, питали смо га. Изволите браниоци?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је рекао да је он само једанпут силазио доле по те батерије, а потом је дао динамику, према његовом сећању је био прилично неодређен о силаску Вукова са различитих потреба. Мене занима да ли је он за то време колико је провео на линији био све време непосредно уз Вукова?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли би могао да објасни сведок своју позицију у односу на позицију Вукова на линији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били удаљени од Вукова, од места где се он налазио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Он је обилазио нас, пошто ми смо имали можда седам или осам места где је било распоређено и обилазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико често вас је обилазио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па звиси по потреби или ако дође до окршаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел вас дневно више пута обилазио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, једном, два пута?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па једно два, три пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана, сваки пут вас обиђе толико пута?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да, да је све у реду.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли би могао да у контексту овога што говори сведок објасни на основу чега је дао динамику о томе да Вуков силази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ваша сазнања да је Вуков силазио?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па то је претпоставка моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Вероватно је морао ићи на састанак или нешто, шта ја знам, вероватно није могао све преко мотороле да прича.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је сведок видео један, једини пут, просто да проверимо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Једном сам видео да је силазио док сам био доле на том месту па сам видео кад је долазио.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сведок је казујући о на Ваше питање да ли је погледао касету, па је погледао, како сам каже на оној телевизији коју сте Ви поменули, каже препознао је Петрашевића, потом у једном тренутку каже и видео сам Александра. Код Александра?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Медића.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, сведок уопште није из Сремске Митровице, како то каже Наташа Кандић, он је из Шида, он је дао своје прецизне податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно, да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Али се ишло са питањем пошто је из Сремске Митровице, да ли је он уопште, ајте да се вратимо на то Косово, а вратићемо се, да ли је уопште ишао тамо као припадник "Шкорпиона" или су на Косово ишли људи који су били у "Шкорпионима", да ли је можда постојала јединица "Шкорпиона" у том тренутку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је лепо објаснио да су се они договорили ту по Шиду и скупљали су се и да су као такви отишли као добровољци, тако је рекао.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при томе? Тако сте рекли?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Име је остало иста јединица уопште није била Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте се ви добровољно скупљали?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Петрашевић јесте по својим физичким карактеристикама прилично упадљив човек и он каже видео је Александра Медића, сад је то прецизирао па рече видео је и Петрашевића, да ли је чуо за име Давидовића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Давидовић Бодо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан, Давидовић Слободан, јел сте чули?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да чуо сам за њега зато што је осуђен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га знали тада из "Шкорпиона", из тог периода?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Само из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте како изгледа физички?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па низак онако, буцмаст, шта ја знам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је чуо за презиме Момић?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Каже да је на тој телевизији погледао. Председнице већа ја Вас молим, ја не могу заиста у овој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе да се смејемо, јер заиста нема никаквог разлога за смех, ево ја Вас заиста опомињем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, ја то из симпатија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујем.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Колега и Ви сте мени симпатични, па знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте даље, да не дубимо, ајмо даље. На тој телевизији «Б92», ево ја ћу је споменути, ево изволите, шта се дешавало на њој?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: На тој телевизији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо се смејати стварно нема потребе.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је гледајући тај снимак препознао нека од лица која сам ја малопре поменуо?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па препознао сам ту код камиона.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Кога? Све?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Александра, Боду и Пера да је био.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Боду сте сад додали, то раније није било речено и због тога сам. Да ли сте видели Момића?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Ја мислим да јесам.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Добро. Питали сте га о карактеристикама једног сведока «А» општим питањем шта зна о њему, шта мисли о њему, сведок се изјаснио у том правцу. Пошто је човек из Шида а не из Сремске Митровице имамо једног будућег сведока који ће доћи овде, па ме занима, пошто не можемо га саслушавати, можда и можемо, по теорији можемо и накнадно и практично, шта зна о Јовану Мирилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате нешто о њему?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јел та прича почиње од Јована Мирила, цела прича о "Шкорпионима" почиње од Јована Мирила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте оспоравати причу него шта он зна, није битно, него да ли га знате као некога? Молим Вас, хоћете Ви да причате међусобно или да? Немојте молим Вас.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нисам приметио то уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас реаговати заиста. Значи, да ли познајете Јована Мирила?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Шта знате о њему и с ким је он близак и на који начин?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па зна се да ради за ову госпођу иза мене што се смеје, Наташу Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради за њу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да прикупља доказе, да нешто врбује људе за сведочење и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он, како он то ради?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам, не виђам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас врбовао?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате онда да врбује?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па прича се по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви све по граду причате, где те приче силне имате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па мало је место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где Ви то боравите па знате све те приче, па ваљда неко нешто каже, ваљда има неки човек име који тамо нешто каже?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Шта лично каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како дође до Вас, не причају сви у исто време па Ви чујете, него неко Вама пренесе?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Звао ме је неки новинар из Недељника «Време», не знам тачно, на телефон и рекао ми је онда да му је Јовица Мирило му дао мој број, да ја као нешто знам да кажем и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел сте Ви рекли нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па шта да кажем кад не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго тог Мирило Јована познајете?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ето можда исто тако 15-ак година, знам га из града. Знам га и лично, али нисам нешто близак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га лично или га не знате лично?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали сте се ја сам тај и тај, ти си тај и тај, јел тако?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте некад с њим причали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како га знате?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па причали смо раније оно, шта ја знам о чему смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи да сте причали или нисте причали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Причали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте причали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте с њим били у контакту? Да би проценили лично, ја Вас зато то питам?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не знам, овако и то пре 10 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 10 година?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово о њему знате из прича неких других људи? Добро. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Будући на тај податак који је дао да зна шта ради, како он то каже, како сведок каже за кога ради, да ли је чуо да добија некакве награде и од кога за то што ради?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: То нисам чуо, не знам, не могу то да тврдим.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, пошто је по мом мишљењу, додуше скромном, потребно проверити кредибилитет сведока. Да ли има сазнања у правцу поменутог Јована Мирила? Да ли је имао неких проблема са полицијом, са државним органима и?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Он се нон стоп жали, то је уопште познато, па моју жену је ишао да пријави да му је претила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што му је претила она?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па нешто му је рекла, не знам ни ја шта на улици, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта му је рекла?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваљда је рекла жена ваша шта му је, шта он мисли да му је она рекла, побогу? Шта може жена претити мушкарцу? Шта му је претила?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па није му претила, можда му је рекла «сисо», «пичко» и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекла Ваша жена њему?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би му она то рекла?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је он, шта отишао у полицију?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Отишао у полицију и пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било после тога?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па ништа дошла је полиција, узела изјаву.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Није пристојно, али ми се допада. Следећа ствар, да ли је кад сам питао о томе шта зна о Јовану Мирилу мислио сам на нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има извештај из КЕ, да ли је осуђиван раније, да ли је имао нека кривична дела да је вршио или нешто тако, неку своју прошлост криминалну?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па пре су крали аута и шта ја знам, по томе је био и познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате то, јел сте и то чули, прича се по Шиду?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: По томе је био познат по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познат, да је крао аутомобиле?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате то, то је озбиљна информација? Како знате ту информацију?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па како неко зна да они бави се, причају људи, па причају људи, седе и причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то из приче, зато Вас питам како знате?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја немам више питања у том правцу да бисте проверили евентуално истинитост ових навода. Ја чиним предлог да се прибави званичан извештај од надлежног ОУП-а Шид, то је СУП Сремска Митровица управо у правцу о коме сведок говори. А да ли је то тачно или није видећемо из извештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: За Јована Мирила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он окривљени у овом поступку, бар за сада.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја не говорим да је он окривљени, ја говорим само о кредибилитету сведока. Проверавамо, дакле, неко ако је то тачно што сведок говори овде, онда се поставља питање како се може поклонити вера некое, а иначе читава прича "Шкорпиона" почиње од Јована Мирила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене само интересује како повезујете и ако је осуђиван, рецимо да узмемо претпоставку коју Ви тврдите да је тачна?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја не тврдим ништа председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинули сте ме усред реченице, ја Вас нисам. Ако пођемо од тога да јесте осуђиван у свом животу, зашто би то утицало директно на његов исказ или на нешто слично? Одакле извлачите тај закључак?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, можда ја нисам баш добра адреса за то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га поставили?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Има ближих који би то могли да образложе, ја заиста не знам. Напросто, читава прича о Јовану Мирилу је једна прича са којом сам се ја упознао што преко медија, што преко тог трчања, експонирања, дакле, у том правцу сам, а понешто сам богами и проверио о неким другим стварима које су дубоко личне природе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад прејудицирате, ми немамо појма шта ће он да каже. Ми га нисмо саслушали.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ми имамо нешто што је Јован Мирило рекао у истрази, па смо добро упознати с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па не значи да ће остати при таквом исказу на главном претресу. Морамо га прво саслушати па ћемо онда све даље.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па не би ме изненадило да промени исказ апсолутно или да га допуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо се сад овде надјачавати.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Предлог сам само имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Реците ми да ли од окривљених неко има питања за сведока? Нема нико? Шта Ви имате?

НАТАША КАНДИЋ: Заборавила сам само да сведоку поставим питање када је рекао да су Арканови били у комбинезонима, а да претходно је рекао да су сви носили тробојку, да ли је и код њих видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је за "Шкорпионе" рекао за ознаке да су носили на једној руци шкорпиона а на другој тробојка.

НАТАША КАНДИЋ: Али је рекао да су сви исто били обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сем њих?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је видео неку ознаку код?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не, само сам чуо да су као Арканови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо, а није видео њихову идентификацију или нешто?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Нису ни капе имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате нешто да кажете што Вас нисмо питали?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да објасните евентуално у вези јединице, Вашег положаја?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа. Добро. С овим смо онда завршили Ваше саслушање. Ви имате право на накнаду трошкова доласка у овај суд и назад. Да ли тражите трошкове и у ком износу?

СВЕДОК ХОВАН ДАМИР: Па 800 динара тамо и овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ће Вам бити сад одмах исплаћено, у 210 можете отићи тамо ћете добити трошкове.

Сведок тражи трошкове и исти се одобравају у износу од 2.000 (две хиљаде) динара за превоз од Шида до Београда и назад.

Можете да идете, хвала Вам.

Завршили смо са саслушањем овог сведока. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја сам јуче учинио усмени предлог па смо се договорили да Вам данас доставимо у писменој форми, ја ћу то сада учинити па ћу се вратити да кажем само још две ствари које сам у обавези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите, па јел хоћемо да завршимо? Немојте. Није ни случајно, оног момента кад се веће устане онда је завршено. Па немојте молим вас.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Бар без грисина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ни Ви, па шта Вам је данас ионако данас мало радимо, што се препуцавате без разлога. Молим Вас дозволите мало тишине да завршимо претрес. Изволите.

Бранилац оптуженог доставља поднесак суду од 19.06.2006. године.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја Вас молим, ја сам учинио још један поднесак везано за враћање ствари друго-оптуженом Петрашевићу. Те ствари имају наравно афективну вредност за њега, то су бурма и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то дозволила.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја нисам добио никакву одлуку Вашу у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема везе.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Нисам добио ту одлуку, тако да онда је очекујем, дакле, та прича је завршена. Ја стално понављам онај део предлога да се, то везано за здравствено стање Петрашевића пише све у поднеску. Ја Вас само молим да ако можемо да добијемо евентуално до сутра ако је могуће ако сте већ можда и тражили да добијемо извештај од надлежне здравствене службе Окружног затвора у Београду везано за дијагнозу која је постављена код Вуков Александра на ВМА везано за терапију, па да ли постоје могућности за спровођење медицински индиковане терапије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоје.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја немам тај извештај. Да ли је тај извештај стигао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да постоји извештај лекара Здравствене установе.
АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај последњи извештај лекара, ја сам Вас јуче обавестила пре почетка претреса све сам Вам то испричала да су способни, да постоји извештај овај, да су рекли ово и ово, све сам Вам то рекла јуче.
АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Не, мене интересује само онај део извештаја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам и за Вас. Прочитала сам.
АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ми можемо да добијемо примерак тог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете свакако, све добијате.
АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У реду ништа више сем тога. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли има још неких предлога, било шта? Добро, ми смо се договорили за сутра, значи 21.06. у исто време у 9,30 часова, сведок Делић Жељко. То сте обавештени сви и за 22.06. Мирило Јован.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, а следећи се заказује за:

21.06.2006. године, у 9,30 часова,

Хвала вам. До виђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА